

30 år!

BEAT
BUTCHERS

1984 - 2014

Historien om Beat Butchers

Medverkande i kronologisk ordning

Jojo Näslund – Grundare av Studio Otukt records och Beat Butchers
Patrick Trankell – Vän, trummis i Riskavfall, Rolands Gosskör, Nein
Peter Hirseland – Gitarrist Svart Snö, Sunday Morning Einsteins
Mårten Tolander – Beat Butchers, trummis Coca Carola
Curre Sandgren – Sångare, gitarrist Coca Carola, Krymplings,
Fabriken, sångare Rolands Gosskör
Henrik ”Harry” Persson – ”den tredje Beat Butchern”,
postorderansvarig, barndomsvän
Roger Karlsson – Sångare, gitarrist Inferno, Tuk Tuk Rally, soloartist
Stefan Söderberg – Sångare, gitarrist Inferno,
Tuk Tuk Rally, Nittonhundredratalräven, soloartist
Pär Andersson – Trummis 23Till
Carl Brandt – Sångare APA
Stefan ”Mongo” Enger – Basist, sångare Incest Brothers, Köttgrottorna
Dennis Ohlson – Sångare, gitarrist Dennis & Dom Blå Apelsinerna,
Ohlson Har Semester Prod.
Pär Wickholm – Sångare, gitarrist Stormavd., omslagsdesigner, formgivare
Pelle Zettersten – Sångare, trummis, Parkinsons, redaktör Snolna
Janne Abrahamsson – Sångare, gitarrist 23Till

Per Granberg – Grundare av Birdnest Records, sångare, basist, gitarrist Charta 77
Christian Edgren – Tekniker, producent Traxton Recording,
gitarrist, sångare Krapotkin, Nittonhundredratalräven, Åka Bil
Hans-Peter ”Happy” Törnblom – Trummis Incest Brothers,
Köttgrottorna, konsertarrangör
Peter Kagerland – Punkhistoriker, författare till Ny Våg
Jonas Lund – Trummis Radioaktiva Räker
Mikael Sandström – Fan, vän och mångårig storkund
Malin Johansson – Fan och vän
Daniel ”Kebbe” Karbelius – Sångare, gitarrist Sista Skriket,
skivbolagsdirektör Buzzbox records
Tobbe Malm – Sångare, gitarrist Varnagel, Järnmalm, Kolonin
Erik Broström – Basist, sångare Varnagel
Annie Hellquist – Keyboardist Le Muhr
Johan Anttila – Sångare, gitarrist Radioaktiva Räker, soloartist
Mikey Lennartsson – Sångare, gitarrist Gamla Pengar
Anna Ringné – Fan och vän
Text: Micke Pihlblad – Basist, 23Till
Grafisk form: Fabian Hansson Bernstone – Sångare, Svart snö

1984 – i punkens mytologi har det alltid varit ett omhuldat årtal, ända sedan The Clash lät 1977, b-sidan på bandets debutsingel White Riot, sluta i ett dystopiskt eko om en kommande polisstat i Orwellsk anda. Årtalet fick sen symbolisera allt som storebrorssamhället står för och som den yviga och spretiga punkrörelsen på nåt sätt ville vara en motkraft till. Då som nu.

Fast om den då tonårige Jojo Näslund tänkte i de banorna när han satt hemma i pojkrummet och spelade in kassetter är väl tveksamt. Det hade börjat några år tidigare, redan runt 1980-81, med fanzineutgivning och primitiva kassetinspelningar hemma i Vallentuna där Jojo med diverse polare spelade in låtar, halvt på skämt halvt på allvar under namnet Anarki i Studio Otukt vol I och vol II.

Jojo Näslund: Den allra första kassetten var bara jag och min kompis Ove som spelade akustisk punk. Vi kallade den för Anarki i Studio Otukt och Studio Otukt var helt enkelt det rummet vi spelade in i. Den andra kassetten var en massa olika band men banden bestod av väldigt få personer.

Patrick Trankell: Jag gick i samma klass som Jojo, vi spelade i samma band innan Studio Otukt, sedermera Beat Butchers, grundades i Jojos pojkrum. Det första som gavs ut var "Anarki i Studio Otukt". En samlingskassett med en massa vansinnesinspelningar med påhittade band som

Råpunkers, Bengt-Patricks, Syntax error, Falukörvers och massa annat.

En radannons i tidningen **Schlager** resulterade plötsligt i mängder av beställningar och det var nu det började likna någon slags organiserad utgivning. En tredje upplaga planerades och sammanställdes och flera semi-legendariska band från Stockholms norra förorter fanns med (Lepra, Skrep, Bohman Boys, Rolands Gosskör). Utgivningen blev dock aldrig av.

Jojo Näslund: Det var ju en massa mer eller mindre påhittade band med knasiga namn som var med på de här första kassetterna och de var ju lite så det funkade då. Jag

beställde ju själv en massa skivor och kassetter med band jag inte visste vad det var på den tiden. Sen gjorde vi en tredje kassett som aldrig kom ut och då var det mer på riktigt. Det var många olika band från Täby och våra trakter och även utifrån landet. Jag tror Sixten Redlös var på gång till exempel. Trean gjordes klar men kopierades aldrig, det blev av någon anledning aldrig av. Jag tror att jag lånade ut den till Rosa Honung och sen fick jag aldrig tillbaka den. Lite surt för den hade varit kul att höra idag.

Peter Hirseland: Jag köpte Anarkistattack med Anti-Cimex och Huvudtvätt/Picnic Boys-spliten av Jojo på en spelning med Attentat och Knugens Håf i Åkersberga någon gång i början av 80-talet. Jag tror också att jag hade sett Jojos band Riskavfall live och tyckte de var jättetuffa.

Jojo Näslund: Ungefär i den här vevan fick jag kontakt med lite folk ur Massmedia som jag gillat väldigt mycket. Några av dem bildade Huvudtvätt så jag började sälja Huvudtvätt-skivor och gick runt och distribuerade det i Stockholm och

la ut i olika skivaffärer. Det där gick ju skitbra och skivaffärerna ringde och ville ha fler. Sen hjälpte jag även till med att sälja Anti-Cimex-skivor. Jag fick in en fot i skivaffärerna när jag gick runt och lämnade in skivor på kommission. Det var ett steg på vägen.

Samtidigt i en annan del Stockholms norra förorter hade Mårten Tolander tagit sina första steg in i den svenska punkrörelsen på allvar men samarbetet mellan Jojo och Mårten skulle komma att dröja ytterligare några år.

Mårten Tolander: Jag höll mest på med att gå runt på spelningar och sen var jag med och startade om, eller startade upp

kanske man ska säga, musikföreningen i Åkersberga som hade somnat in. Jag kan väl inte påstå att vi kände varann på den tiden. Vi kom ju från norrort båda två och jag hade väl börjat känna dem i Rolands Gosskör lite.

Det var också Rolands Gosskör som skulle få äran att få skivnummer OR-S1. På hösten 1984 var det dags att ta steget från kassettutgivning till vinyl. Jojo hade själv slutat spela och fått en oväntad summa pengar när hans pappa gick bort. Namnet Studio Otukt

Records var givet och en naturlig koppling till de tidigare kassettutgivningarna. Rolands Gosskör hade redan släppt singeln Pigs part I på egen etikett och hade så smått börjat göra sig ett namn på den för tillfället ganska marginaliserade svenska punkscenen.

Curre Sandgren: Att det blev en singel var ju helt Jojos förtjänst. Han satsade pengarna från arvet efter sin farsa och jag tror han tröttnade på att det inte hände någonting. Vi i Rolands Gosskör snackade jävligt mycket men det hände väldigt lite. Det var jävligt segt hela tiden så då tog han tag i det och fixade in oss i en liten studio. Vår första singel hade ju vi spelat in hos Alar Suurna i hans studio. Vi visste inte vem han var men det var det vi hade att jämföra med så vi var jävligt skeptiska till det här kyffet vi hamnade på.

Patrick Trankell: Vi i Rolands hade redan givit ut en singel själva som togs emot ganska bra. Eftersom vi var kompisar var det ganska naturligt att han frågade oss om vi ville spela in en singel till. Vi var naturligtvis inte nödbedda. Gratis studiotid växer inte på träd. Jojo hade även pryat på

Rolands Gosskör, Waxholm, 1984

tidningen Kannibal, det var de som gjorde omslaget. Så nej det fanns inga alternativ kändes det som. Vad jag minns var alla eniga. Som sagt, det stod ju inte direkt folk i kö som ville bekosta en skiva.

Jojo Näslund: Jag hade nog nån dröm om att starta skivbolag. Det tyckte jag verkade jättespännande.

Jag skrev nåt brev till skivbolaget Massproduktion och frågade hur man gjorde och vad det kostade. Jag trodde ju liksom att det var skivbolaget som tillverkade skivorna.

Jag hade köpt massor av skivor redan långt innan. När jag sommarjobbade köpte jag en singel varje dag sen kom kompisarna hem och lyssnade. Det var alla gamla svenska punksinglar som kom på den tiden.

Patrick Trankell: Jojo var på nåt sätt ämnad att starta skivbolag eller något liknande. Redan som barn lekte han kontor och skapade ett eget postgiro som

kompisar kunde sätta in eller föra över pengar till varandra. Sen var han en ganska ruttan musiker så det där med band fick han lägga ner. Mårten är ordningsmannen tillika reseledare, fixare samt moraliskt föredöme för hela bekantskapskretsen.

Hård men rättvis!

Henrik "Harry" Persson:

Vi visste inte mycket om nånting på den tiden. Vi läste lite fanzines och köpte punksinglar, det var nog det som triggade igång Jojo. Han såg att man kunde göra allting själv. Av alla bolagets releaser är det

Rolands Gosskör-singeln jag känner allra mest för. Jag minns att vi var otroligt glada och stolta.

Åren runt 1984 var på många sätt en brytningstid och Sverige ett helt annat land än idag. Här fanns, som vanligt, en halvtrött sosseregierung och Olof Palme var fortfarande statsminister, Carl Bildt var fortfarande mest känd som Gösta Bohmans svärson och det

kalla kriget var en realitet som innebar att man utmed de svenska kusterna jagade påstådda ubåtar med en sällan skådad frenesi. 1984 var året då Facebooks grundare Mark Zuckerman föddes och företaget Apple Computer lanserade datorn Apple Macintosh. Sovjetunionen, tillsammans med flera andra öststater, bojkottade sommar-OS i Los Angeles precis som USA och flera västländer hade bojkottat spelen i Moskva 1980. Margret

Thatcher undkom med nöd och näppe ett bombattentat som IRA låg bakom, i Indien dog drygt 15 000 människor och minst 20 000 skadades svårt av läckande giftgas från den amerikanskägda fabriken Union Carbide i Bhopal och i USA blev Ronald Reagan vald till president. Åren fram till 90-talets början kom att innebära stora förändringar.

Roger Karlsson: Samhället var mer solidariskt och jämlikt. Klädmodet och frisyrerna

FOTO: JOJO NÄSLUND

Inferno, Fullersta, 1987

Stormafd., 1987

var hemska, maten tristare och tillvaron lite tryggare.

Stefan Söderberg: Det var ett Sverige i förvandling, en era tog slut och nåt nytt stod för dörren. Palmemordet och Tjernobyl skakade om landet och en omvärld vällde in via kabelkanaler. I världen rådde ännu kalla kriget och Europa var delat av järnridån. Många låtar från perioden har texter om dessa ämnen.

Pär Andersson: Allt kändes lite större då. Det var inte lika lätt att resa iväg utomlands som det är idag, det gjorde att man upplevde saker från andra länder som lite mer spännande än de känns idag. Och det gällde verkligen musiken, Internet fanns ju inte, man letade ny musik i NME och fanzines, lånade av kompisar osv. Värdet på musiken var mycket högre på något sätt eftersom det inte var så lättillgängligt som

idag. I det stora var det Kalla kriget som rådde, det var ganska många ”stora” texter i musiken.

Carl Brandt: Det handlade fortfarande mycket om efterbörderna av kärnkraftsomböjningen, Svarta månens bok-kafé på Götgatan, de satans BSS och andra smygfascister som numera blivit rumsrena och innan vi lade ner APA så sköts Palme. Det var rätt traumatiskt och trots att vi var anarkister så tog det hårt på oss.

Stefan ”Mongo” Enger:

Palmemordet och östblockets kollaps var saker som fick

stor betydelse och senare kom

Kuwaitkriget, Bosnien och det påverkade ju oss också.

När det gäller musikscenen hade den ursprungliga svenska punkvågen kommit och gått. Ett vakuum hade uppstått efter giganter som Ebba Grön och KSMB men under radarn och i total radioskugga puttrade det fortfarande runt om i landet och inte minst i Stockholms förorter där de frön som sätts

gett upphov till mängder av musikföreningar samtidigt som många band letade efter en egen identitet.

Mårten Tolander: Åtminstone i Stockholm vid den här tiden fanns det väldigt mycket spelställen och många småband

så det var ju en extrem undergroundscen som inte uppmärksammades nånstans men som ändå mätte ganska bra. Ultra, Pinkruset, Vita Huset – det fanns massor av såna ställen som det hade tagit några år för att få igång en verksamhet men som nu var igång.

Jojo Näslund: Det fanns en undergroundscen. Det var ju inte hippt och kom i tidningen eller hade nån status som ball. Pet Sounds-grabbarna och såna hade ju gått vidare med nåt annat och tyckte att det här var några jävla fritidsgårdsgröjor.

Dennis Ohlson: Vi som började gå på spelningar den här tiden tyckte att vi hade missat allt. Ebba Grön och KSMB hade

lagt av men vi fick massor av annat istället. Vi fick Asta Kask, Strindbergs, Strebers, Köttgrottorna, Charta, Nio Liv, Krapotkin och 23Till. Listan kan göras hur lång som helst och bara fortsätter och fortsätter.

Det fanns massor av spelställen runt om i Stockholm. Ballast var små kulturföreningar som Ultrahuset i Handen, Puss i Farsta, Fullersta i Huddinge, Vita Huset i Täby, Apromus i Solna, Pinkruset i Åkersberga och några till. Det var även många privatpersoner som fixade spelningar. Det var kanon. Det var en suverän tid i våra liv.

Pär Wickholm: Jag kopplar ihop Otukt och Beat Butchers med många av de band som spelade i norrort i mitten av 80-talet. Alla kanske inte gavs ut av bolaget men de var nästan alltid där och kollade. Mårten hade ju också redan innan Pinkruset varit med och arrangerat konserter i Rydbo skola. Det känns som det var en fruktbar tid för dem. Musikaliskt var ju deras skivbolag mycket punk och utvecklingen från punken i några olika former av postpunk och visrocktradition. Personligen lyssnade jag mest på postpunk och tyngre tongångar då.

Stefan Söderberg: I efterdyningarna av punken skapades det jätkligt mycket bra och personlig musik i Sverige, och det fanns ganska många småscener runt om i landet där oetablerade gavs möjlighet att spela, t.ex. hos lokala musikföreningar. Vad gällde skivutgivning så var det svårare och dyrare jämfört med idag för oetablerade/osignade att få ut sin musik, det här var ju långt före internet och billiga kvalitativa hemmastudios. Studiokostnaderna var höga och vinyltillverkningen dyr. Men när man väl hade gjort en skiva funkade det bra att sälja dessa på spelningar.

Pelle Zettersten: Det var mycket postpunk! Allt från mörk svartrock till mangelpunk. Ungefär samma grupp av människor åkte runt på konserterna på Ultrahuset, Pinkruset, Vitahuset och tillfälliga festivaler. Många gjorde vinyl singlar eller kassetter men det var oftast inga större upplagor det handlade om.

Janne Abrahamsson: Som jag minns det så var det en bra scen. Vi var ju ganska tidigt uppe och nosade på småställena runt Stockholm. Det var också ofta mycket

FOTO: CALLE BJÖRSMARK

23Till, 1991

konserter att gå och kolla på hemma i Norrköping. Själva kunde vi väl egentligen spela så mycket som vi ville, även om gagerna inte var skyhöga och det inte var världens största ställen precis.

Stefan "Mongo" Enger: Det här var ju innan punkens andra våg på nittioalet men punkintresset fanns och det fanns musikföreningar i alla städer så spelningar var egentligen inga problem.

Per Granberg: Scenen var kreativ och galen, det gjorde att det fanns plats på spelplanen för bolag som Beat Butchers

och Birdnest trots att media totalt ignorerade oss.

På Roskildefestivalen 1985 träffades Jojo Näslund och Mårten Tolander på allvar. De hade helt enkelt samma inställning till kombinationen och doseringen mellan fest och titta på band. Efter det var Mårten i princip en del av Studio Otukt Records.

Jojo Näslund: Det var väl aldrig nåt som bestämdes men helt klart var Mårten med. Exakt hur det gick till vet jag inte. Vi var överens om att göra det tillsammans. Vi hängde ju väldigt mycket på den tiden.

Mårten och Jojo, Roskildefestivalen 1985

Dels kollade vi väldigt mycket konserter men vi tryckte t-shirts och byggde plastmodeller också.

Kretsen runt Studio Otukt började ta form och fler vänner, bekanta, bekantas bekanta och band knöts till bolagets nätverk. Band som Krapotkin och Inferno hade en självklar status och pondus på den Stockholmska undergroundscenen i mitten av 80-talet och

hjälpste till att etablera skivbolaget i medvetandet hos konsertbesökare och nyfikna skivköpare. Coca Carola, Mårtens eget band och en del av bolagets framtida ryggrad, debuterade och även de första banden som inte tillhörde den innersta kretsen knöts till bolaget i form av APA och 23Till.

Carl Brandt: Vi höll koll på alla små bolag som poppade upp i den här vevan, så jo vi

visste vilka de var. Vår bassist Ztene tjackade en av deras första singlar och skickade genast en förfrågan.

Janne Abrahamsson: Vi hade gjort en niolåtars kassett som vi skickade runt till alla möjliga. Via en gammal kompis på Pet sounds i Stockholm fick Jojo tag i den och hörde av sig.

1989 var det dags för en viktig händelse i bolagets historia. Två insomnade band, varav det ena är Asta Kask, som redan då räknades till de klassiska svenska punkbanden, gjorde tillsammans med Rolands Gosskör tre återföreningskonserter på Vita Huset i Täby. Allt spelades in av Christian Edgren som tidigare själv var med i Krapotkin som var ett av de tidiga årens flaggskepp för Studio Otukt. Liveskivan Sista Dansen släpptes sedan i början av 1990. Christian Edgrens Traxton Recording blev sen en viktig samarbetspartner för bolaget under de kommande åren. Christian gick sen vidare och har jobbat med flera av musiksveriges största namn som till exempel Lars Winnerbäck, Di Leva, Bob Hund och Veronica Maggio.
Christian Edgren: Redan när vi spelade

in våra första singlar märkte jag ju att jag tyckte själva studiojobbet var väldigt kul och fascinerande så när Krapotkin la av skaffade jag en portastudio och började spela in med. Sen blev det en lokal ledig där vi hade haft replokal så då tog jag ett lån på 200 000 och köpte ett 16-kanals mixerbord, byggde en studio och började spela in demos med alla banden i den musikförening där jag var med. Sen blev det ju så att jag började göra Otukt/Beat Butchers grejor och det var en jävla bra skola. Jag fick ju lära mig att fixa hela processen från inspelning till gravering.

Mårten Tolander: Sista Dansen var en viktig händelse. Det hjälpte till med att få in rejält med pengar till bolaget så att vi kunde finansiera andra utgåvor. Asta hade ju slutat två, tre år innan. De och Rolles gjorde en gemensam grej. Rolles hade också kickat Curre och lagt ner. Men återföreningen var Currens initiativ tror jag.

Curre Sandgren: Initiativet var definitivt mitt och mycket handlade helt enkelt om att göra nåt. Buddha på Vita Huset, Christian Edgren och Mårten var också väldigt

drivande. Sen hade både Rolands Gosskör och Asta lite oplockade gäss med Rosa Honung så lite handlade väl om att reta dem också. Asta Kask var ju egentligen mycket större än oss i Rolles men det var inget man tänkte på. Vi hade lärt känna dem lite när vi var ute och spelade och båda banden hade ju lagt av.

Jojo Näslund: Det var en milstolpe på sitt sätt men ett avgränsat projekt för det fanns ju inget att jobba vidare med för banden försvann ju. En engångsgrej men också en grej som gjorde oss mer etablerade. Det var också ett väldigt intresse kring den spelningen.

Patrick Trankell: Att vi och Asta Kask lirade var ganska naturligt då vi var det första bandet Studio Otukt gav ut. Efter att vi la av startade jag och Conny från Rolands ett band som hette Nein ihop med Ernie från Asta. Jag tror att alla blev smått chockade över intresset för spelningarna. Det var sånt tryck så att vi fick göra en matinspelning mitt

på dagen utöver de två spelningarna som var bokade. Att det skulle bli en liveplatta var bestämt redan från början om jag minns rätt. Jag tror inte att det var någon tvekan hos någon av oss göra de spelningarna. Personligen tycker jag att det är en riktigt bra inspelning. Jag kan inte komma på någon svensk punklive från den tiden med såpass bra ljud.

Curre Sandgren: Det blev ett jävla tryck på konserterna och det blev till och med en matinföreställning. Jag vet också att vi fick måla om stationshuset efteråt för folk hade klottrat ner det. Det var också en branddörr som pajade för att det var så mycket folk. Det var jävligt kul och resultatet blev lyckat och det måste ju absolut vara en milstolpe i Beat Butchers katalog.

Christian Edgren: Det var jäkligt kaosartat men också väldigt kul. Vi bara bestämde att vi kör och vi hyrde in grejor vi trodde behövdes. Det var verkligen trial and error

FOTO: TONY ÖSTERMAN

Ernie och Bonta Asta Kask, Vita huset, 1989

Köttgrottorna, 1994

hela tiden. Vi byggde upp ett provisoriskt kontrollrum på vinden där i Vita Huset och på nåt sätt fick vi ihop det. Det fanns ingen kontakt med scenen så ibland fick man rusa tre våningar ner och genom 400 vilda människor i publiken för att det inte fanns signal i nån av mickarna eller nåt annat som strulade. Slutresultatet blev väldigt bra. Jag tror vi lyckades fånga nån känsla där som folk fick med sig när de lyssnade på skivan.

En annan sak som spred Studio Otukts namn till en allt större skara var den musikfest som Jojo och Märten bestämde sig för att arrangera på Långholmen sommaren 1990. Över 3000 personer dök upp på gratisfestivalen och allt förevigades på kassetten med det passande namnet Otukt på Långholmen.

Märten Tolander: Vi hade ju båda varit på massor av spelningar på Långholmen genom åren men det hade ofta varit så katastrofala arrangemang och dåligt ljud. Vi kände att det vore kul att göra nåt riktigt bra där nån gång.

Jojo Näslund: Det var en väldig stor grej

för oss. Det kom ju hur mycket folk som helst. Det kostade massor att fixa men vi hade inte några som helst intäkter eftersom det var gratis och blev såklart en brakförlust. Jag tror vi gick minst 10 000 kronor back. Jag vet inte riktigt hur vi tänkte där men nu efteråt är det en väldigt kul grej att ha gjort.

På scenen på Långholmsfesten stod Krim, som inte tillhörde bolagets stall, The Solar Lodge, 23Till, Stormavd., Nittonhundra-talsräven, Parkinsons, Coca Carola, Nein och bolagets nytillskott och stjärnvärning Köttgrottorna.

Med Köttgrottorna med ombord fick Studio Otukt plötsligt en helt annan dignitet. Köttgrottorna blev den naturliga bron och kopplingen till den första svenska punkvågen och gav i ett slag Studio Otukt en rejäl statushöjare. Köttgrottorna var redan ett etablerat namn med en stor och trogen publik och hade också ett rykte om sig som ett liveband utöver det vanliga. Att de valde lilla Studio Otukt kan möjligen för en utomstående tyckas märkligt men var i grund och botten ett ganska naturligt och självklart val.

Stefan ”Mongo” Enger: Jag kände Jojo som liten, våra föräldrar var vänner i Jakobsberg. Jojo och jag gjorde cowboyfilmer på Super-8 ihop i mitten av sjuttio-talet. Så Studio Otukt kände jag alltså till mycket väl. Jag kände till banden och många av deras medlemmar. Vi låg på Sista bussen då men lämnade dem för ett gästspel på A-disc, efter ett dåligt samarbete ringde jag desperat till Jojo. Han nappade tack och lov.

Hans-Peter ”Happy” Törnblom: Det var väldigt struligt och rörigt kring A-disc så vi kände att vi skiter i det och inget ont om Sista Bussen där vi var innan, men där fick vi ändå göra precis allt själva och då kändes det som om Mårten och Jojo i alla fall försökte vara lite seriösa.

Jojo Näslund: Min familj var ju vänner med Stefans familj. De bodde under många år i Afrika och när de var hemma så brukade de bo hemma hos oss så vi kände varandra väl. Sen var det han som ringde upp och föreslog samarbetet. Det var ingenting som vi gjorde.

Mårten Tolander: Köttgrottorna var ju

helt klart ett etablerat band innan och hade ju redan gjort två album. Vi hade båda stått allra långts fram på väldigt många Köttgrottespelningar. På den tiden var det ett av de allra bästa liveband som fanns. De var på ett annat sätt ett etablerat band och gjorde att vi hamnade direkt på en annan nivå.

Jojo Näslund: Köttgrottorna innebar också att det öppnades dörrar för oss, det kan man inte förringa. Vi fick ordentlig distribution genom MD till exempel, det hade vi säkert fått ändå så småningom men det gick fortare. Vi syntes mer i och med att vi sålde fler skivor Och ta bara en sån sak att vi fick ge ut en skiva där Guld-Lars var med. Han var ju en legend redan då. Det var stort för oss. Det märktes också på andra sätt, de hade en sådan tyngd på nåt sätt. Det är svårt att överskatta deras betydelse för oss. Det är därför vi tar hand om dem nu på ålderns höst.

Janne Abrahamsson: Det var det kul när Köttgrottorna kom med på tåget. Dem gillade jag redan innan så då kändes det lite märkvärdigt att vara på samma bolag.

Harry & Mårten säljer skivor på Långholmen 1990. Notera Happy och Ernie i bakgrunden.

Per Granberg: Att nå äntligen lät Köttgrottorna få göra ett riktigt bra studioalbum var en välgärning.

Peter Kagerland: När den första punkvågen övergick i en hardcore-våg började jag lyssna på depprock och indie istället. Därför hamnade Beat Butchers lite i skymundan för mig. Jag fortsatte lyssna på den gamla punken men hängde inte riktigt med i den nya punk som släpptes. 1987 flyttade jag från Linköping till Göteborg och började då arbeta med ett skivbolag vid namn Nonstop Records. Där fanns det lite kopplingar till

Beat Butchers eftersom ett par av våra band brukade spela ihop med deras och jag såg säkert Inferno och Coca Carola några gånger i den vevan. Köttgrottorna hade jag dock koll på i och med att det var fortsättningen på Incest Brothers.

I slutet av april 1990 arrangerades en stor punkgala på Kolingsborg i Stockholm. Det var Happy i Köttgrottorna som stod för arrangemanget som kallades Totalgalan. På scenen stod Förutom Köttgrottorna också Johan Johansson, 23Till, Fuck Off, Toby Wass och Canal 9. Det blev en formidabel

publiksuccé och grunden till vad som kom att bli en institution i det svenska punkhistorien var lagd. Den scen som kom att utgöra den svenska 90-talspunkens började formas. Totalgalorna togs året efter över av Beat Butchers och kusinerna i Birdnest Records och blev ett återkommande vårtecken de kommande åren. Förutom Stockholm och Kolingsborg fick Totalgalorna avläggare i bland annat Köping, Göteborg, Norrköping och Luleå. När det var dags för Totalgala nummer två på Kolingsborg, på långfredagen 1991 med underrubriken *Punken lever, Jesus är död*, bjöds på ett startfält med Köttgrottorna, Strebers, Charta 77, 23Till, Coca Carola och The Past för de drygt 700 personer som kom från när och fjärran för att vara med.

Hans-Peter "Happy" Törnblom: Jag

FOTO: TONY ÖSTERMAN

Coca Carola, Kolingsborg, 1991

visste att Kolingsborg var ett häftigt ställe. Vi hade spelat där flera år tidigare med Incest Brothers på nån gala. Jag höll ju på och fixade lite spelningar och konserter och min idé var att ordna något större och ordentligt. Det var då jag kom att

tänka på Kolingsborg igen. Det fanns nån halvskumförvaltare som kallades Flingan som man kunde deala med och som hyrde ut stället. Det kom väldigt mycket folk och såväl Granberg som Jojo och Mårten såg ju att det här blev en bra grej och ville göra en fortsättning och för banden blev det en jävligt bra grej.

Mårten Tolander:

Happy hade ordnat en själv först så idén och namnet var ju egentligen hans. På den första var vi bara på plats och sålde skivor. Publiksuccén fortsatte sen när vi

tog över. Jag kommer ihåg att det var ett otroligt tryck och en massa falska biljetter i omlopp.

Jojo Näslund: Det tog fart med en gång. Det blev ju slutsålt direkt. Alla galorna vi gjorde sålde slut så när vi la ner den var den fortfarande på topp. Det handlade väldigt mycket om att fixa spelningar till våra egna band och det var hela tiden det som var grejen för oss. Det hände ju att folk blev sura som inte fick vara med och undrade varför inte det eller det bandet fick vara representerade eller varför det inte var några band från Norrland. Jag kan se att det var lite taskigt mot vissa band som mycket väl kunde ha varit med men det var ju samma sak med Definitivt-plattorna sen. Det var ju för att lansera våra band som vi gjorde det.

När vi sen skriver 1991 i rullorna var det en omtumlande tid. Inte bara för Studio Otukt som nu bytte namn till Beat Butchers.

Ständiga missförstånd, nedrivna affischer och oändliga försvarstal där namnet ska förklaras blev för mycket. Det nya namnet blev också startskottet för bolagets gulddålder. Samtidigt stod Sverige och världen inför gigantiska förändringar. USA under George Bush den äldre startade det första

Kuwaitkriget och Sovjetunionen upphörde att existera. Något som bara några år tidigare hade framstått som lika otroligt som att Månen skulle ha visat sig vara en stor ost. I Sverige var det dags för Gösta Bohmans gamle svärson att göra det som svärfar aldrig lyckades med. Carl Bildt blev statsminister för en borgerlig fyrtipartiering

som tog över efter valet. Det dök också upp ett nytt fullt tryne i den svenska politiken i form av Ny Demokrati som under förespeglingen att vara glada gamänger med drag under galoscherna ställde fattig mot rik, svensk mot invandrare och vi mot dom. I den stora musikvärlden slog Nirvana

igenom med **Smells like teen spirit** och gav en tydlig fingervisning om att allt fler ville ha sin musik med lite skit under naglarna igen. Den här gången var **Beat Butchers** på rätt plats vid rätt tid.

Jojo Näslund: Vi har alltid varit extremt otrendiga. Det tog ju ganska många år innan vi plötsligt låg rätt i tiden igen. På nåt sätt kom vi ju in i slutet av den första punkeran och sedan övervintrade vi där till det var dags för nästa våg men det var absolut inget vi själva funderade på där och då. För oss gick det ändå hela tiden uppåt. Det var inte så att vi började sälja mycket skivor och sedan dalade försäljningen utan den ökade ju stadigt hela tiden. Det handlade väl om cyklerna också. Det var dags på nåt sätt. Vad har vi för cykler på punksvängen? Det kommer väl var 10:e år ungefär?

Mårten Tolander: Det hände så otroligt mycket under de första åren på 90-talet. Vi

började sälja sjukt mycket mer skivor. Postordern växte och banden började få mer publik på spelningarna. Vi fick plötsligt plats i media och skivorna recenserades i vanliga tidningar och plötsligt kunde vi få

förskottsbetalning från MD.

Vi fick mer och mer att göra hela tiden. Harry hjälpte till med postordern och hela hans kök var fullt med skivor så då började vi fundera på nåt litet källarkontor nånstans.

Henrik "Harry" Persson: Åren när jag skötte postordern från mitt kök glömmer man inte.

Det var slitigt men väldigt roligt.

Pär Andersson: De första Definitivt 50 spänn som kom måste ha varit det absolut viktigaste som hände. De kom och spred musiken och banden på

ett sätt som vi aldrig hade lyckats med själva.

Curre Sandgren: Definitivt 50 spänn-skivorna behöver egentligen inga kommentarer. Det var en lysande idé helt enkelt.

Definitivt-serien startades av **Beat Butchers**, **Birdnest**, **Rainbow** och **Arda**. Plötsligt såldes skivor i mängder som de små skivbolagen bakom samarbetet aldrig varit i närheten av. Runt 55 000 exemplar gick iväg som mest. Ändå blev den första releasen smått kaotisk. Ursprungligen skulle skivorna ha namnet **Absolut 50 spänn** men det gillade inte **EVA Records** som gav ut hitsamlingarna **Absolute music**. Under hot om stämning fick redan tryckta omslag kasseras, synonymordboken användas och resultatet blev det numera klassiska **Definitivt-konceptet**.

Jojo Näslund: Från början var det nåt som Granberg och jag snackade om på telefon. Idén utgick från Sveriges största singel som Mistlur hade gett ut i början av 80-talet. En samlingsskiva till lågt pris helt enkelt. Att vi började samarbeta med Birdnest var väldigt viktigt. Det blev ju en sorts kraftsamling. De var också väldigt drivna och tillsammans kunde vi ge oss på projekt som jag inte tror vi hade gjort eller klarat ensamma.

Mårten Tolander: Birdnest hade ju också några av genrens allra största namn med **Charta 77**, **DLK**, **Strebers** och senare **Dia**

Harry, kontoret på Kungsholmen

Psalma vilket gjorde att genomslaget blev så stort.

Jojo Näslund: Att CD:n kom var också väldigt viktigt för att allt blev så stort. När vi började släppa CD-skivor innebar det plötsligt helt andra marginaler. Vi trodde länge att vi aldrig skulle kunna släppa en CD för det var så dyrt och ouppnåeligt. Ungefär så kändes det när den kom. Sen när vi själva började släppa CD kunde vi plötsligt ta ut 100 kronor för en skiva och det var egentligen inte så mycket dyrare än tidigare att göra den. Det gav hela

branschen en skjuts. Plötsligt kunde man tjäna lite pengar på skivorna och få dem att gå ihop. Det gav pengar till att göra nya skivor. Det blev också billigare att skicka skivor. Hade Definitivt kommit på LP tror jag inte det blivit samma grej.

Det finns ett ord som alltid återkommer när Jojo och Märten försöker beskriva idén med Beat Butchers. Likt två, förvisso mycket timida och ödmjuka, medlemmar i Sopranos

Personalfest på flippercaféet

kommer begreppet Familjen tillbaka allt som oftast. I Beat Butchers-familjen håller man ihop och stöttar varandra. Något som också verkar ha smittat av sig på många av bandmedlemmarna som gärna ger varandra lovord och beröm över bandgränserna.

Bolagets 30-åriga historia har också skapat musikaliska samarbeten och privata vänskapsband. Det gäller fans och kunder. Det gäller också banden som varit med från början, som gärna minns legendariska julfester med flipperturneringar på hyrda spelhallar, och den nya generationen Beat Butchers-band, som hyllar föregångarna och som faktiskt i många fall vuxit upp med bolagets 90-tal och där band som framförallt Radioaktiva Räker och Coca Carola satt djupa avtryck i en ny generation punkmusiker och fans.

Jojo Näslund: Vi har alltid haft en vision om att vara en familj. Det är det vi strävat efter. Har man kommit in i familjen har man ju fått utvecklas som man vill. Är man väl inne har man väldigt stor frihet.

Henrik "Harry" Persson: Båda Jojo och Märten har ett driv som jag aldrig sett

hos någon annan. Som att de har benen fulla av myror. Detta har förstås avtagit lite med åren men kan ibland dyka upp igen. Samtidigt är de på nåt sätt "goda människor". Väldigt måna om att göra rätt och vara raka.

Pär Andersson: Det finns hur många saker som helst som man minns. Från när vi i 23Till spelat med Coca i Stockholm, Norrköping eller nån annanstans med fantastiska glöggfester, spelningar på Vita huset med "grumligt men gott vin" till avslutningen nu senast på Debaser som var oerhört lyckat. Alltid, precis alltid, har Märten och Jojo hjälpt till och fixat och styrt så mycket de kunnat.

Jonas Lund: Vi träffade Jojo och Märten ganska ofta på spelningar och de hjälpte oss att sälja våra demos som vi gjorde -91 och -92. Vår tanke då var att göra en split 7:a med Räserbajs. Vi hade inte planerat så mycket och hann inte göra det heller innan Jojo ringde och erbjöd oss att spela in en vinylsingel på Beat Butchers. Det ville vi såklart.

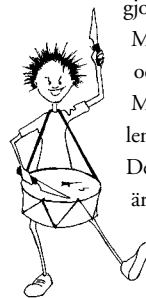
Mikael Sandström: Ett av mina finaste minnen i skivbolagets historia är 10-årskalaset. Att få se Rolands Gosskör och Inferno återuppståndna för den kvällen var helt

kanon. Alla de andra existerande banden gjorde ju också grymt bra spelningar.

Man ramlade på en massa trevligt folk och det var en härlig feststämning. Men det finns så många andra tillfällen som egentligen borde omnämnas. Det jag gillar mest med Beat Butchers är att de känns liksom inte som ett skivbolag utan mera som en enda stor härlig familj där band, publik och skivbolagsdirektörerna Jojo och Märten ingår.

Stefan Söderberg: Det finns mycket som släppts som varit bra. Ska jag välja nåt blir det Köttgrottorna och Sanningens Morgon. Inte minst för att den innehåller klassikern Älska Mig. Dessutom är de härliga personer som jag ser upp till.

Roger Karlsson: Jag tyckte att Krympling-splattan var rätt kul då den kom, mest för den fantasifulla produktionen. Annars har jag ingen sån där tokfavorit utan gillar mer

enskilda låtar med de flesta Beat Butchers-band.

Janne Abrahamsson: Infernos singel – Knockout/Blå Clown tycker jag fortfarande är bland det bästa som getts ut på bolaget. Och Köttgrottorna förstås. Sen kom Tuk Tuk Rally med debut-CD:n Luftballong som var så jäkla bra. Då kändes det ju som vi var på ett skivbolag att räkna med.

Pelle Zettersten: Krapotkin-singlarna var bra och stack ut från en del annat i genren. Liksom Stormavd. var de bäst live och det var nog då och där jag hade mina bästa konsertupplevelser. Inferno var bra både

Dennis Ohlson gästar Varnagel Kafé 44 2004

på skiva och live, lite mer välproducerade, förvånansvärt att de inte blev större.

Dennis Ohlson: Ett av de roligaste skivsläppen jag var med om var när vi hade en egen storbuss med oss ner till Norrköping och kollade på 23Till. Det blev så klart efterfest i bussen. Alla som klev in tvingades att ta en klunk Mai Thai eller vad det nu heter. Kinesiskt ärtbännvin är inte gott!

Malin Johansson: Första gången jag kom i kontakt med Beat Butchers var antagligen en gång på Krymplingsspelning i Krokoms-hallen -94, tror jag. På den här spelningen stod Mårten i ett hörn och såg snäll ut och sålde skivor och t-shirts. Vi pratade och han hade slut på nån affisch som jag ville ha, och som han lovade att skicka på posten. Mycket riktigt, efter några dar damp det ner i brevlådan! Sån service och trevlighet är unikt för många av DIY- skivbolagen, och för mej betydde det jättemycket att nån verkade förstå hur viktigt det var för mej att få den där affischen.

Mikael Sandström: Beat Butchers har gett ut väldigt många bra album genom alla år.

Åka Bil, Kolingsborg, 1994

Men om jag är tvungen att välja ett så får nog bli Åka Bils självbetitlad debutplatta. Den har allt, texterna, melodierna, mörkret och slamret, en underbar produktion. Efter alla år så är det nog den utgåvan som jag regelbundet återkommer till. Men jag måste även få framhålla en annan personlig favorit och det är låten Ett steg för långt som återfinns på 23 Tills skiva Nöjd? Ett riktigt mästerverk som skapar gåshudskänsla än idag. Två kanonsångare som framför en fantastisk låt med en mycket välskriven text. Det blir knappast bättre än så.

Daniel Kabbe Karbelius: Finns så många fantastiska skivor som släppts på Beat Butchers och många som jag själv fått vara med på som musiker eller designat omslag eller mastrat mm. Ska jag välja en blir det Radioaktiva Räker - Labyrint. Jag köpte skivan precis i samma veva som den kom när jag var på en skolresa till Liseberg. Sista slanten. Stirrade på den och läste bookleten i flera timmar innan jag var hemma och kunde lyssna på den. Då blev det liksom eufori. Vilken känsla och vilken skiva!
Tobbe Malm: För oss var Radioaktiva

Radioaktiva Råker Johan Anttila, Tantogården, 2003

Råkers Labyrint otroligt viktig. Den kom i helt rätt tid då vi var sökandes efter något nytt. För oss som sedan barnsben varit bekanta med hur det lät på 1970-och 80-talen med Ebba, KSMB, Clash och Pistols så kom Labyrint med ett sound och textdjup som bröt med den tidigare rock'n'roll-anknytningen i det vi hade hört.

Erik Broström: Sången, vemodet, enkelheten, slagkraftigheten, snabbheten, det luftiga och fräscha, men ändå hårda soundet, i kombination med ett opretentiöst och ungt intryck, inspirerade till att vilja göra nåt liknande själva. Labyrint väckte lite av punkens grundläggande DIY-anda för oss kan man säga.

Malin Johansson: Labyrint med Råkererna är ju naturligtvis en svensk klassiker, det kan ingen som lyssnade på punk den här tiden neka till. Jag hörde säkert skivan hos nån dåvarande pojkvän och alla låtarna på den skivan är ju grymt starka. Sen kommer man inte undan att Krymplings-grejen var en väldigt bra och smart sak att göra för två skivbolag som visar på gott samarbete och min uppfattning är ju att man blev mer

nyfiken på bolagens respektive band efter att Krymplings-skivan släpptes.

Annie Hellquist: Beat Butchers var ett av de skivbolag man hörde talas om när jag var yngre men det enda av deras band jag faktiskt lyssnat på mer ingående innan vi började samarbeta var Radioaktiva Råker. De var ju aktuella i en tid som mycket påminner om nu. Det var arbetslöshet, högervindar och en ökande nynazistisk närvaro. Deras låt En näve hat har betytt mycket och borde bli aktuell igen.

Johan Anttila: Labyrint kom av bara farten, det var en naturlig utveckling av allt vi höll på med. Vi spelade, drack folköl och umgicks medan världen utanför blev större. Sen att vi hade chansen att göra en hel platta på ett skivbolag satte väl allting lite mer på sin spets.

Jonas Lund: Tidigare var vi kanske inte alltid så noga som vi borde ha varit. Christian Edgren på Traxton där vi spelade in hjälpte oss verkligen att höja oss några snäpp under inspelningen.

Johan Anttila: Att skivan sedan fick sådant gehör var väl för att det är en bra platta.

Det är verkligen blod, svett och tårar bakom varenda spår och det kanske lysen igenom och färgar den som lyssnar lite.

Jonas Lund: Det var dessutom helt rätt tid att släppa en sådan platta. Punkscenen var på toppen av en av sina storhetsperioder. Ljudet är bra och det är inga utfyllnadslåtar. Jag tycker alla låtar håller även nu långt senare. Förvisso är skivan ganska kort men ändå.

Rockhistorien är full av klassiska refuseringar och "ring inte oss vi ringer er". Decca nobbade Beatles med motiveringen att gitarrgrupper var på väg ut, Polydor ville inte ha Clash för de trodde att den där punkrocken inte var nåt annat än en snabbt övergående fluga. I takt med att Beat Butchers status ökade och namnet blev mer välkänt i punk- och undergroundkretsar så ökade också antalet demos och förfrågningar från band som såg bolaget som en möjlig samarbetspartner. Det är en imponerande skara som fått kalla handen av Beat Butchers genom åren. Eller vad sägs om ett klassiskt Tack men nej tack-brev till Broder Daniel:

Hej Broder Daniel

Tack för tapen ni skickade. Ursäktat att vi inte svarat tidigare. Vi har alldeles för mycket att göra. Tyvärr kan vi inte hjälpa er med att ge ut materialet. Vi har redan fler artister än vi har ekonomiska möjligheter. Hösten kommer bli hektisk för oss med släpp av två cdsinglar 23 Till, Tuk Tuk Rally och en samlings cd Köttgrottorna i aug. Sedan CD med 23 Till och Tuk Tuk Rally i september. Senare under hösten ska Coca Carola och Radioaktiva Räker släppa plattor.

*Tapen lät kompetent i sin genre. Tyvärr inte alls det stuk vi är inne på och ger ut. Men jag vart lite sugen på och damma av Pink Floyd's, Umma Gumma och ta fram och höra lite på alltid aktuella Nicke Grotta
Lycka till*

Andra namnkunniga band som fått nobben genom åren är bland annat Bob Hund, Backyard Babies, Adhesive och Heffa Klump som sedan blev Randy. Även de svenska punkikonerna Asta Kask har fått nej av Beat

Butchers. Ändå är det inget som Jojo och Mårten verkar ligga sömnlösa över.

Mårten Tolander: Bara för att vi sagt nej behöver det ju inte betyda att vi inte gillat det. Det har bara inte varit rätt för oss och det är ju inte säkert det blivit någon skiva även om vi hade varit intresserade. När det till exempel gäller Asta Kask tyckte vi att de behövde en större budget än vi kunde erbjuda. De behövde nåt rejälare och var lite för stort för oss just då.

Jojo Näslund: Det är ju en ära att såna som Bob Hund och Broder Daniel en gång frågat oss men det hade nog aldrig riktigt funkat.

Under andra halvan av 90-talet svalnade intresset för den svenska punkvågen. Skivorna sålde inte lika mycket, flera av banden som varit med sedan bolagets första år slängde in handduken och Beat Butchers verksamhet bars till stor del av trojänarna i Köttgrottorna tillsammans med Radioaktiva Räker och kanske framförallt Coca Carola, som envist fortsatte att turnera och släppa skivor.

Mårten Tolander: Det började väl dala vid -96 ungefär. Postordern började också

FOTO: SVEN EINARSSON

Svart Snö, 1994

minska då. Det här har ju alltid varit en hobby för oss. Det ska vara roligt. Det blir konstigt på nåt vis när andra människor blir beroende av att vi gör vår hobby och lite så kändes det ibland när det var som störst.

Jojo Näslund: Men samtidigt var det fullt på releaserna och det var inga problem för banden att få spelningar så det var fortfarande stort. Vi gav ju ut skivor varje år och skivorna bar sig. På ett sätt var det ganska skönt. Vi hade inte kunnat fortsätta på samma sätt. Vi spräckte varsin relation

under den tiden när det var som mest hektiskt. Skulle det varit på samma nivå hade vi behövt ta ett beslut om att göra det på heltid i så fall. Nu löste det sig av sig självt. Vi kände väl oss heller inte helt bekväma med allt under de här åren när det var som störst. Det kom ju en del tjafs om pengar. Det kom fram en del avigsidor även om det var väldigt lite av det. Vi har nog tänkt ganska lika från början och diskussionerna om pengar kändes väldigt konstig. Hade vi bestämt oss för att försöka leva på skivbolaget så hade vi inte funnits idag. Det hade tagit död på det roliga.

2002 dog Dee Dee Ramone och Eddie Meduza. Euron infördes runt om i Europa och George W Bush förklarade för USA:s kongress att kriget mot terrorismen varit lyckosamt. 2002 är också det enda året i Beat Butchers historia utan skivutgivning. Verksamheten gick minst sagt på sparlåga men samtidigt väntade en nytändning runt hörnet. Kidsen från 90-talet som haft banden från Beat Butchers, Birdnest och andra småbolag som soundtrack till sin uppväxt har börjat ta sig ton. De gjorde det i många fall med en

liknande bakgrund och frustration som en gång startade allt i Jojos pojkrum. Tristess och en övertygelse om att man måste göra det själv om nåt ska hända. Med band som Sista Skriket, Varnagel, Alarmrock, Le Muhr och Gamla Pengar inleds en ny era i Beat Butchers historia.

Mikey Lennartsson: Första gången jag kom i kontakt med Beat Butchers måste ha varit runt 1992 nånstans. Jag spelade i mitt första band hemma i Alingsås, ett punkband som hette El Gambo. Vi brukade skicka våra demos till Beat Butchers som dock aldrig nappade. Beat Butchers och Birdnest var ju de bolagen man ville släppa på.

Daniel "Kabbe" Karbelius: Jag har lyssnat på musiken som Beat Butchers släppt i många år, säkert runt 20 år åtminstone. Förr när man väl köpte cd-skivor så var det alltid lilla julafton när Beat Butchers och andra bolag i samma genre släppte nytt. Första gången som jag verkligen kom i personlig kontakt var när Sista Skriket precis hade spelat in sin första skiva, eller egentligen vår första demo-cd. Jag skickade ut skivor till lite olika bolag och Mårten och Jojo nap-

FOTO: MALIN GUSTAFSSON

Sista Skriket, 2009

pade och sa att vi fick släppa ett album på Beat Butchers och så gjorde vi det i samarbete med mitt bolag Buzzbox Records. Har för mig att de inte hade hört mer än tre låtar när skivan skickades till press. Allt kändes otroligt kul och en dröm gick i uppfyllelse.

FOTO: JOHAN BERGMARK

Roger Karlsson, 1996

Tobbe Malm: Vi hade i princip just börjat spela i band åren innan -94. Vi var ju fjortisar så minnena handlar mest om alla fritidsgårdsspelningar. Vi upplevde att det var spelningar varje helg där man kunde se både polare-band och lite större band på små ställen lite överallt. Under den här tiden började vi även upptäcka 44:an och spelningarna där i veckorna. Hak i stan med billigt eller inget inträde och utan åldersgräns där man dessutom kunde se sina favoritband, det var den sanna punk-himlen!

Erik Broström: Perioden kring att vi kom in i svensk punk och alla Beat Butchers band minns vi från ett tonårsperspektiv. Det präglades av en kraftig vänsterreaktion mot högerns Sverige kring tidigt 1990-tal. Carl Bildt, Lasermannen, Ny Demokrati, skinnskallar, Ultima Thule och militanta nazigrupper. Runt -93 vredes det till mer av Gudrun Schyman, Elevkampanjen, Nej till EU, Dia Psalma och stora vänster-manifestationer.

Mikey Lennartsson: Jag minns att det i mindre orter som Alingsås var vanligt med

FOTO: HELENA ELTÉN

Varnagel, 2005

nynazister, och att man oroade sig för bråk när man gick på spelningar. I efterhand förstår man ju att politiken var väldigt oviktig för de flesta av de här människorna, det var bara en ursäkt för att få slåss och sätta sig i respekt. Annars var det en grym scen om man var inne på trallpunk eller annan musik utanför listorna. Det var spelningar jämt. Det var på den tiden när det fanns fritidsgårdar överallt. Tycker dock att det är rätt bra den fronten nu med, skillnaden är att fritidsgårdarna bytts ut mot klubbar.

Annie Hellquist: Jag tror Beat Butchers kontaktade oss efter något massutskick vi gjort av våra demos när vi letade nytt skivbolag. De tyckte att vi, fast vi skiljer oss en del från deras andra band, passade dem och Beat Butchers var ett skivbolag som vi kände passade oss. Vi hade ett första möte hemma hos Mårten och bestämde oss där för att ge ut en EP ihop. Jojo och Mårten är skitfina. De brinner för musiken och det märks att det de gör inte handlar om pengar.

FOTO: OSKAR ZANDER

Le Muhr, 2012

Jojo Näslund: Vi låg ganska lågt då. Den nya vågen kom runt 2005, Roger Karlsson rullade igång igen på allvar och Varnagel och Sista skriket kom till Beat Butchers. Där kom nytändningen och det blev skitkul. Det var väldigt roligt att jobba med dem. Det fanns en naturlig fortsättning för oss på nåt sätt. Man kan ju fundera över vad som hänt annars? Då hade det kanske runnit ut i sanden. Vi hade säkert fortsatt att släppa skivor med Rogge och Köttgrottorna så länge de velat.

Mårten Tolander: Det fick puttra på under några år. Det fanns ju hela tiden där. Sen när vi lade ner Coca hade jag ju mer tid helt plötsligt. Vi har ju alltid gillat band som lägger energi och tid på det de håller på med och inte bara vill släppa en skiva. De banden och vi tänker på liknande sätt. Att man ska jobba själv och ordna och dona.

30 år är en lång tid, för ett litet oberoende skivbolag nästan en evighet. Beat Butchers har levt kvar genom envishet och ett långsiktigt tänkande och har inte frestats hoppa på tveklaktiga projekt man inte riktigt trott på eller gått samman med andra bolag, något

som varit på förslag flera gånger. Trender har kommit och gått men för Jojo och Mårten har det varit ointressant, istället har de gett ut skivor med band de själva gillar och låtit dem utvecklas och ta den tid de behöver. På köpet har de varit med och skrivit ett stycke svensk musikhistoria och berört massor av människor.

Jojo Näslund: Man har inte tänkt så mycket på det. De flesta på mitt jobb vet inte ens om att jag driver skivbolag. Vi har ju haft väldigt litet behov av att själva synas och många har väl tyckt att vi är dåliga på att knyta kontakter men vi har ju försökt lyfta fram banden istället. Sen hade jag ju aldrig i min vildaste fantasi kunnat tänka mig att det här skulle finnas kvar 30 år senare eller ens tio år senare. Nånstans handlar det såklart om kärlek till musiken och att folk gör grejor. Det är roligt med alla kontaktytor man fått. Alla som följt oss, startat band eller små tidningar. Det berikar världen på nåt sätt att göra grejor. **Peter Kagerland:** Deras viktigaste gärning är att de fortsatt ge ut den här musiken även när den kanske inte var så hipp och

därmed hjälpt till att hålla punken vid liv. Ett bolag på den nivån ska gå efter sitt eget hjärta. Och det inbillar jag mig att de har gjort.

Anna Ringnér De bästa minnena är alla spelningar och alla kalasen. Folk tycker ibland vi är knäppa som åker 120 mil för att kolla på band som de aldrig har hört talas om. Om de bara visste vad de missade!

Malin Johansson: Jag tycker inte Beat Butchers skulle gjort något annorlunda, det de gjort är fullt tillräckligt. Att möta sina kunder på spelställen och festivaler, att vara de som gör i princip allt på egen hand, från design av flyers till utskick och mejllistor, det är precis så man önskar att alla bolag gjorde. Det är kvalitet och inte kvantitet.

Hur framtiden ser ut är förstås omöjligt att sia om. Ser man på allt som hänt sedan Råpunkers, Bengt-Patricks, Falukörvers och de andra förevigades hemma i Jojos pojkrum vore det rent dumdrigt att ens försöka. Men förhoppningar finns.

Henrik "Harry" Persson: Jag tror att dom kommer fortsätta på ett eller annat sätt väldigt länge till. Jag kan inte riktigt

se hur de ska kunna sluta. Det är en del av deras liv.

Roger Karlsson: Jag tror att de kan hålla på så länge de har lust. I och med att de inte utger sig för att vara offensiva och kaxiga riskerar de inte heller att falla så hårt och platt vid motgångar. De förblir nog ett litet ödmjukt skivbolag som ägnar sig åt att ge ut sånt som de själva gillar utan att varken skämmas eller förhäva sig.

Daniel "Kabbe" Karbelius: De kan hålla på i 30 år till, minst. Världens trevligaste skivbolag kan inte gå i graven. Deras barn får väl ta över verksamheten när energin tryter.

Malin Johansson: Personligen bävar jag för den dag som herrarna inte längre orkar, eller då de prioriterar sina liv och sin tid lite annorlunda. Jag hoppas och tror att det alltid kommer finnas ett Beat Butchers-bolag, för det kommer att behövas! Vem ska annars sörja för att ett bra band får chansen att ses och höras? Knappast jättarna.

Tobbe Malm: I och med att BB alltid har varit non profit kan de ju rent teore-

FOTO: ROBERT SAMSNOWITZ

Gamla Pengar, 2014

tiskt hålla på hur länge som helst. Deras verksamhet har väl alltid byggts på ett stort engagemang, att stå på spelningar och nasa, affischera osv. Hur länge de har orken och glöden till det kan bara de själva svara på.

Mikael Sandström: Jag tror och hoppas de fortsätter en bunt år till. Antagligen blir det mera digitala utgåvor och förhoppningsvis en del vinylskivor då jag personligen är old school och vill ha fysiska skivor, både vinyl och cd. Kanske blir det en lite större bredd i artister/band.

Det kan man ju se redan nu med Roger Karlsson, Le Muhr, Söderberg och Gamla Pengar i skivbolagsstallet. Tråden finns där men samtidigt spretar det lite mera än vad det gjorde förr, vilket funkar alldeles utmärkt för mig.

Peter Kagerland: Hur länge de håller på hänger förstås mycket på deras ork och motivation men musiken de ger ut har ju sin stadiga publik och jag tror och hoppas att den fylls på underifrån. Punkten lever

i allra högsta grad och Beat Butchers är definitivt en del av detta!

För ordningens skull får Bossarna, som sig bör, sista ordet.

Jojo Näslund: Vi har ju aldrig planerat längre än det närmaste släppet. Det i alla fall jag funderar allt oftare på är ju om det är relevant, men vi har ju kommit fram till att vi ska fortsätta varje gång.

Mårten Tolander: Jag tycker väl mer och mer att vi har vår katalog och den ska vi ta hand om men för nya band tycker inte jag det finns så stor vits

med att ha skivbolag. Jag brukar ofta säga till band som hör av sig till oss nu att det där kan ni ordna själva istället. Det är bara att fixa nån som kan få ut grejorna digitalt. Man behöver inget skivbolag idag om man är någorlunda driven. Samtidigt, vi får väl göra vad vi vill med vår tid och vår hobby. En del spelar ju innebandy varje vecka i 30 år. Vi ger ut skivor.

Fortsättning lär följa...

Beat Butchers-familjen

23Till	Nittonhundredtalsräven
Alarmrock	Ohlson Har Semester Prod.
APA	Parkinsons
Asta Kask	Per Bertil Birgers
Brandgul	Radioaktiva Råker
Coca Carola	Roger Karlsson
Dennis & Dom Blå Apelsinerna	Rolands Gosskör
Fabriken	Sista Skriket
Gamla Pengar	Slutstation Tjernobyl
Hans & Greta	Stormavd.
Inferno	Svart Snö
Johan Anttila	Söderberg
Järnmalm	The Ornitologs
Krapotkin	The Solar Lodge
Krymplings	Tuk Tuk Rally
Köttgrottorna	Varnagel
Le Muhr	Åka Bil
Nein	

ANDS
OSSKÖR

TORMAÐ

COOL
MARGA

GAYLA
ÞENGAR

RADIOAKTÍVA RÁKER

LENDI
Fiskinn
Fiskinn

ALAMBÓE / SÍBÓE

FLYBANDI

SÖZLA

KRAPUKIN

Stata Skólin

ka bil

ANARKI Í STÚDÍO
ÓTUKT VOL 2

KASKAS

Sista

þessi bíll er ekki annar

30 KR 60

30 KR 60

ÍSLA

KÖRBO

23 TILL

TUK TUK
RALL

WIKES

KÖTT
STÖRN

KÖTT

23 TILL

30 KR 60

30 KR 60

KÖTT
GASTÞENKA

30 KR 60

30 KR 60

30 KR 60

30 KR 60

ALLOW THIS!

INFLU